

- від 03.11.2016 № 1728-VIII // Відомості Верховної Ради України. – 2017. – № 4 – Ст. 37.
5. «Про оцінку впливу на довкілля»: Закон України від 23.05.2017 № 2059-VIII // Відомості Верховної Ради України. – 2017. – № 29 – Ст. 315.
 6. Економічна статистика [Електронний ресурс] // Державна служба статистики. – 2017. – Режим доступу до ресурсу: <http://www.ukrstat.gov.ua/>.
 7. Каракаш І. І. Правова охорона атмосферного повітря як основного компонента природного середовища / І. І. Каракаш. // Вісник Південного регіонального центру Національної академії правових наук України. – 2014. – №2. – С. 199.
 8. Копиця Є. М. Нормування як засіб правового регулювання у сфері охорони атмосферного повітря / Є. М. Копиця. // Вид-во Нац. юрид. акад. України. – 2015. – С. 247.

Ключові слова: атмосферне повітря, охорона, правовий режим, норматив, оцінка впливу на довкілля.

Науковий керівник: к.ю.н., доцент Юрескул В. О.

Босак Оксана Іванівна

студентка 4-го курсу соціально-правового факультету
Національного університету «Одеська юридична академія»

СУЧАСНИЙ СТАН РОЗВИТКУ АГРАРНОГО ЗАКОНОДАВСТВА УКРАЇНИ

У сучасній аграрно-правовій теорії джерелам аграрного права України не приділе недостатньої уваги, хоча, вони мають основоположне значення. Існуючий масив знань про джерельну базу аграрного права базується на здобутках доктрини сільськогосподарського і колгоспного права.

Зміни в економіці суттєво впливають на стан аграрного законодавства, вони визначають напрями правового регулювання суспільних відносин в аграрному секторі. Велика частка суспільних відносин, які виникли у сфері сільськогосподарського виробництва, довгий час залишаються не врегульованою на рівні законодавства. Законодавчого урегулювання потребують права селян, аграрно-трудова відносини, правове становище державних, приватних підприємств в аграрному секторі економіки, інших аграрних суб'єктів [1, с. 57-58].

Сучасна система аграрного законодавства досі знаходиться в перехідному стані, вона є нестійкою та надмірно динамічною. Тому в сучасних умовах набувають актуальності дослідження напрямів вдосконалення аграрного законодавства і перспектив щодо його систематизації.

Систему аграрного законодавства України складають: Основний закон України, кодекси, закони, підзаконні акти, постанови, положення, правила, інструкції, примірні статuti, статuti.

Правові норми, що закріплені в Конституції України, визначають загальні повноваження всіх державних, громадських господарських утворень, у тому числі в агропромисловому комплексі. Положення статей Основного закону закріплюють юридичні права, свободи та обов'язки всіх суб'єктів господарювання. Найважливіші суспільні відносини врегульовані нормами законів. До основних законів, що стосуються аграрного права, належать закони України: «Про сільсько-господарську кооперацію» від 17 липня 1997 р., «Про фермерське господарство» від 19 червня 2003 р., «Про особисте селянське господарство» від 15 травня 2003 р. та ін.. Аграрне законодавство, що складається з нормативних актів, які мають одне галузеве спрямування, за своїм змістом вужче, ніж аграрне право, до складу якого входять норми інших галузей права [2, с. 40-41].

Підзаконними нормативними актами є: постанови Верховної Ради України, укази Президента України, постанови і розпорядження Кабінету Міністрів України, накази, положення, інструкції, що приймаються Міністерством аграрної політики та продовольства України, іншими міністерствами, службами, агентствами, нормативні акти місцевих рад та місцевих державних адміністрацій, локальні нормативні акти аграрних суб'єктів з питань сільськогосподарського виробництва і підприємництва. Аграрне законодавство визначає також порядок прийняття і локальних актів, а саме, після відповідної їх підготовки та обговорення вони затверджуються вищими органами самоврядування підприємства. З цього моменту правила, що містяться в них, набувають силу правової норми, обов'язкової для всіх членів цього підприємства.

Зважаючи на подальше стрімке накопичення аграрно-правових норм, виникла потреба у систематизації аграрного законодавства. На часі прийняття єдиного комплексного спеціалізованого нормативного акту щодо регламентування аграрних відносин і сільського господарства.

У контексті розгляду проблем, які стосуються розвитку й удосконалення національного аграрного законодавства в сучасних умовах, особливої уваги заслуговує остаточне вирішення питання про прийняття Аграрного кодексу України як основного комплексного кодифікованого акта. Безперечно, прийняття кодексу – це один із засобів удосконалення чинного аграрного законодавства [3, с. 85-86].

Стосовно змістової сторони актів аграрного законодавства, які складуть основу майбутнього Аграрного кодексу України, то це можуть бути нормативно-правові акти з питань правового забезпечення аграрної реформи, державної підтримки сільського господарства, раціонального природокористування; акти, що регулюють діяльність окремих видів сільськогосподарських організацій, а також нормативно-правові акти, що визначають структуру, цілі й завдання, функції та

компетенцію органів управління сільським господарством й аграрним сектором національної економіки, і регулюють інші питання розвитку сільського господарства країни.

Зважаючи на вищевикладене, можемо виділити ряд недоліків сучасного аграрного законодавства:

- 1) велика кількість нормативно-правових актів, що мають різну юридичну силу;
- 2) відомчі нормативно-правові акти складають значну частину законодавства;
- 3) «хаотичність розташування» аграрно-правових норм по законодавчих і підзаконних актах, що належать до інших галузей права;
- 4) норми права багатьох законів є бланкетними, мають декларативний характер, та не завжди реалізуються на практиці.

Список використаних джерел

1. Баранкевич А. Я. Проблеми розвитку аграрного законодавства України / А. Я. Баранкевич [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.rusnauka.com/10_NPE_2009/Pravo/44341.doc.htm
2. Білінська О. В. Щодо удосконалення законодавства, яке визначає формування та реалізацію державної аграрної політики України / О. В. Білінська // Форум права, 2010. № 2. С. 40-43.
3. Духневич І. Перспективи систематизації аграрного законодавства / І. Духневич // Теорія і практика інтелектуальної власності, 2011. № 1. С. 85-87.

Ключові слова: аграрне законодавство, аграрно-правові норми, систематизація, юридична сила, вдосконалення.

Науковий керівник: к.ю.н., доцент Гавриш Н. С.

***Веремчук Карина Юріївна,
Сорочан Тетяна Віталіївна***

студентки 2-го курсу факультету міжнародно-правових відносин
Національного університету «Одеська юридична академія»

ОКРЕМІ ПИТАННЯ ЩОДО УТИЛІЗАЦІЇ ВІДХОДІВ М'ЯСНОЇ ПРОМИСЛОВОСТІ У ЗАБЕЗПЕЧЕННІ ЕКОЛОГІЧНОЇ БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ

Сучасні умови актуалізації екологічних проблем, пов'язаних з забрудненням навколишнього середовища промисловими підприємствами, змушують все більше акцентувати увагу на можливості